

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Libri tertii partitio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

Summa sane æquitate cum Adamantio egit Claudius Espencæus in Commentariis in E. A. pistolam ad Titum: nam neque insano occæcatus amore quicquam de fide historiæ decerpfit, nec erroribus offensus laudes ipsius obsecravit. Plurimum ipsi fuisse fertur ac multa condonasse Vicelius in libro de scriptoribus Ecclesiasticis; quod quidem ex aliena fide refero, nam librum reperire non potui. Reliquorum vero in ornando Origene industriam longo intervallo superavit Gilbertus Genebrardus, Theologus Parisiensis, & Archiepiscopus deinde Aquis: nam priores editiones recensuit, & ad vetera cum Græca, tum Latina Bibliothecæ Regiæ exemplaria contulit & emendavit; novam omnium Operum editionem molitus est, in eaque multa nondum edita publicavit, Philocaliam in Latinum sermonem transtulit; Collectanea Editioni suæ præfixit, in quibus nihil fere prætermisum est, quod ad purgandum Origenem, & omni absolvendum crimine pertineret. Ultimo præsertim Collectaneorum capite selecta quædam Origenis profectus est dogmata, ab Ecclesiastica norma discrepantia; in iisque tutandis vel excusandis nimium suo in Origenem amor obsecutus est. Æquiores se in rebus ipsius tractandis præbuerunt Antonius Possinus, Jacobus Gretserus, & Stephanus Binctus, veritatem spectantes unam, odio vel amori nihil admodum tribuentes. Incerta vero Abrahami Sculteti ratio, qui postquam de Origene se paucis acturum dixit, quia inter Hæreticos fere potius, quam inter Patres numeratur, mox ubi ad ejus doctrinam ventum est & errores, vel à librorum depravatoribus profectos ipsos esse censet, vel in iis fluctuasse Origenem demonstrat. Dissimilis illorum Petrus Halloxius Leodiensis, nuperrimus ille Origenis vindex, ipsius vitam, virtutes, & documenta libris quatuor fusillime complexus: ad id attentus unum, ut vel integram & orthodoxam, C ac labis immunem Origenis doctrinam fuisse demonstraret; vel si quid veritate victus huiusmodi hæsisse vitii fateri cogitur, id ut quæsitis undecunque excusationibus diluat.

Ant. Poss.
in Appar.
Sacr.
Jac. Gret.
de iure &
more prohi.
bendi libros
malos lib.
10. cap. 11.
S. Binct.
in libello de
salute Ori.
genis.
Abr. Scult.
in Medull.
Theol. Pat.
1. 6. c. 1. &
6.

ORIGENIANORUM^D LIBER TERTIVS. ORIGENIS SCRIPTA

Libri tertii partitio.

LIBRUM istum itidem ut priores duos in Capita quatuor dispescimus. I. de Scriptis E. Origenis in universum disputat. Quæ, quoniam vel ad Scripturæ interpretationem pertinent, vel sunt peculiaris instituti, in duo genera distribuimus, Exegetica, & Syntagmata. Secundum itaque Caput agit de Origenis Exegeticis, iisque ejus Operibus quibus varias Scripturæ interpretationes ante ipsius ætatem editas complexus est, & *ἱερωνυμικὰ* appellari queunt. III. versatur circa ejusdem Syntagmata. In Quarto, quo ordine, quibus temporibus lucubrat sint libri Origenis, exquiritur. Subjicitur Appendix de libris Origeni falso adscriptis.

CAPVT PRIMVM.

DISPUTATUR IN UNIVERSUM DE SCRIPTIS ORIGENIS.

I. Stylus Origenis redundans & incultus. II. Plus septem ei dicenti aderant notarii: totidem librarii & puellæ opera ejus nitidius exarabant. III. Quicunque supersunt Origenis Libri, vitiiati & corrupti sunt. IV. Sua quibusque Origenis Operibus auctoritas, suus valor assignatur. V. De Origenianarum scriptorum numero disseritur. VI. Quibus Scripturæ sanctæ editionibus uti solutus fuerit Origenes, aperitur.

I. REDUN-